

- a) banki dewizowe;
- b) osoby korzystające w Polsce z prawa zakrajowości oraz zawodowi konsulowie państw obcych i przydani im zawodowi urzędnicy, jeżeli osoby te posiadają obywatelstwo państwa wysyłającego;
- c) mający miejsce zamieszkania w Polsce obywatele tych państw, które w zakresie spraw uregulowanych w rozporządzeniu niniejszym bądź w ogóle obo-

wiązków analogicznych nie wprowadziły, bądź nie stosują ich do obywateli Państwa Polskiego.

(5) Komisja Dewizowa może zwolnić od obowiązków, przewidzianych w paragrafie niniejszym."

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1939 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

41

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 16 stycznia 1939 r.

o stosowaniu leków przez lekarzy-dentystów.

Na podstawie art. 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. o wykonywaniu praktyki dentystycznej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 4, poz. 32) zarządzam co następuje:

§ 1. Lekarze - dentyści, mający prawo wykonywania praktyki lekarsko - dentystycznej, mogą stosować oraz zapisywać w postaci recepty środki lecznicze, zmierzające do leczenia chorób jamy ustnej i zębów, objęte farmakopeą polską i szczególnymi rozporządzeniami.

§ 2. (1) Lekarze - dentyści mogą wystawiać zapotrzebowania na środki odurzające tylko do stosowania ich przez siebie samych.

(2) Zapotrzebowania na środki odurzające oprócz nazwy i oznaczenia ilości powinny zawierać:

- a) własnoręczny podpis i jego wyraźną odbitkę,
- b) adres lekarza - dentysty,
- c) datę wystawienia zapotrzebowania i
- d) napis „do stosowania we własnej praktyce”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

Marian Zyndram-Kościałkowski

42

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 24 stycznia 1939 r.

o zmianie granic miasta Wierzbnika w powiecie iłżeckim, województwie kieleckim.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 92), w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1932 r. w sprawie zmiany właściwości niektórych władz w zakresie podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 895) zarządzam co następuje:

§ 1. Z gmin wiejskich Styków i Wąchock w powiecie iłżeckim, województwie kieleckim, wyłącza się obszary stanowiące osiedle Starachowice Fabryczne i włącza się je do miasta Wierzbnika w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Z gminy wiejskiej Styków w powiecie iłżeckim, województwie kieleckim, wyłącza się enklawę o powierzchni 7 ha 900 m², należącą do gromady Starachowice Górne (Górnice)

i włącza się ją do miasta Wierzbnika w tymże powiecie i województwie.

§ 3. Granica miasta Wierzbnika w powiecie iłżeckim, województwie kieleckim, zostaje ustalona jak niżej.

Od punktu wyjściowego, tj. od drogi gruntowej Wierzbnik — Lipie, biegnie granica na północno - wschodzie, na wschodzie i południu starą granicą miasta Wierzbnika aż do linii wąskotorowej kolejki Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu, po przecięciu której skręca w kierunku południowym i biegnie wzdłuż zachodniej strony toru na długości 60.45 m. Następnie zwraca się w kierunku zachodnim i biegnąc na długości 120.80 m dochodzi do północnej krawędzi szosy państwowej Bzin-Sianki w punkcie, gdzie ulica ks. Radoszewskiego łączy się z tą szosą. Od tego punktu granica zwraca się w kierunku północno - zachodnim i biegnie